

Roy si v obraně zakryl obličej rukama.

„Co se mnou udělali?“

Roy zkoušel všechno, jen aby unikl její otázce. Dokonce Katie nabídl šlehaný smetanový krém a hamburger, i když jinak dokázal hodiny mluvit o vykořisťování skotu i sedláků a byl schopný vyjmenovat tisíc důvodů, proč je třeba se tomuhle jídlu vyhýbat.

Katie povytáhla ramena a sklonila hlavu. Roy pod jejím pohledem ještě víc znejistěl. Koktal a opakoval pořád dokola totéž.

Pomaloučku a s důrazem na každé slovo opakovala Katie svou otázku. „Co mi udělali?“

Roy spustil ruce a nechal je bezvládně viset podél těla. Díval se na šedivé nebe, jako by se odtamtud dala očekávat pomoc, brada mu bojácně poklesla na hrud'. Nakonec ale vzhledl a zajíklavě začal: „Je to jen moje podezření. Protože Carl se jednou o něčem takovém zmínil.“ Následovala dlouhá přestávka, která přiměla Katie k výhrůžnému zavrčení. „Udělal to určitě jen proto, že věděl, že ti to neuškodí. Jinak by ho to ani nenapadlo. Byl to muž, který bral všechno vážně, a věděl, co je to zodpovědnost.“ Roy pochopil, že už není úniku. „Provedl něco... Něco s tvými geny. S tvými a s geny nějakého zvířete. Myslím, že kočky. Máš v sobě kočičí geny.“ Roy si složil ruce na prsou a uklonil se směrem, kde nikdo nestál. „Donno, odpusť mi. Už jsem to nemohl dál tajit.“

Tajemství bylo odhaleno. Katie to mlhavě tušila už ode dne, kdy viděla zprávu od svých rodičů.

Když zjistila, jak výborně vidí ve tmě, stalo se z předtuchy podezření.

Je jako kočka.

I vlasy se jí ježí jako kočce srst.

Když byla podrážděná nebo se cítila ohrožená, prskala a vytahovala drápy. Poškrábala Richarda a čtyři drápance na Royově bundě byly dalším důkazem.

Slova rodičů k ní zaznívala jakoby z jiného světa. Skrývej to, radili jí. Musí skrývat, na co právě teď přišla. Ale bude to vždycky možné? Podaří se jí to? Nevyjde kočičí bytost skrytá v ní na povrch sama od sebe? Může tomu zabránit?

Roy jí jemně a velmi opatrně poklepal na rameno.

„Katie? Je to ale něco, co jsem si dal dohromady jenom já sám. Víš, že jsem cvok. Někdy. Možná dokonce často. Takže se možná pletu. Byl jsem před chvílí dočista vyvedený z rovnováhy, ale už jsem se zase uklidnil. Pomalé dýchání mi vždycky pomůže. Ještě lepší je dýchat jenom pravou nosní dírku.“ Aby to předvedl, přimáčkł si levou nosní dírku a vdechł vzduch takovou silou, až se mu zachvěly chloupky v nose.

Katie si oběma rukama přejela po svalnatých stehnech. Vděčí i za ně kočičím genům? Skočila dopředu a srazila se přitom s Royem. Krátce zavrčel a strojeně se zasmál. Katie zkusila pár dalších skoků, ty ale nebyly o nic delší než obvykle.

Opět se jí zmocnil pocit zklamání. Roy všechno věděl, a nic jí neřekl. Nechal ji v domnění, že rodiče